

Arrest

nr. 172 446 van 27 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige
 kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 23 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 januari 2010 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 25 juni 2013 werd de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. Verzoekers werden op 24 juli 2013 in kennis gesteld van die beslissing. Het betreft de bestreden beslissing.

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.01.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

NAAM:

Q., F. (...) (R.R.: (...)) geboren te Norca op 10.07.1981

B., E. (...) (R.R.: (...)) geboren te Vranje Op 15.05.1981

+ kinderen

Q., F. (...) geboren te Norca op 07.11.2004

Q., L. (...) geboren te Gent op 20.11.2009

Nationaliteit: Servië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en).

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 24.06.2013 (zie gesloten omslag) blijkt dat "dit medisch dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. {EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D.v. United Kingdom}."

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielpcedure van betrokkene/n nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielpcedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij betogen:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt omschreven als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht om zorgvuldig tewerk te gaan bij de voorbereiding van een beslissing en er ook voor te zorgen dat alle feitelijke en juridische aspecten van het dossier degelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig kan inschatten en afwegen zodat de particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. De materiële motiveringsverplichting impliceert dat de overheid bij het nemen van een beslissing ertoe verplicht is om de elementen die ter overweging worden voorgelegd af te wegen en op een gemotiveerde manier te beslissen omtrent de inhoud van het dossier, waarbij op een afdoende en pertinent gemotiveerde wijze moet worden beoordeeld welke elementen worden aanvaard en welke argumenten worden afgewezen. In casu moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins aan de voormelde voorwaarden en algemene beginselen van behoorlijk bestuur voldoet.

De bestreden beslissing zelf verwijst naar het verslag van de arts-adviseur van 24 juni 2013 waaruit zou blijken dat het medisch dossier niet toestaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist in artikel 3 van het EVRM. De bestreden beslissing stelt als motivering enkel:

"Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst." Dit onderdeel betreft een loutere standaardmotivering die niet gespecificeerd wordt. De bestreden beslissing neemt uit het verslag van de arts-adviseur enkel de algemene bepaling over en stelt vast op basis van het citeren van de wetgeving dat er niet voldaan is aan de voorwaarden die artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of artikel 3 van het EVRM stelt. Een dergelijke motivering kan niet pertinent en afdoende worden beschouwd en is een loutere stijfformule die geen afdoende pertinente motivering en een zorgvuldige beslissing kan incorporeren.

Een en ander blijkt des te meer nu in de bestreden beslissing zelfs wordt aangegeven dat de asielprocedure van de betrokkene nog lopende is, en verzocht wordt om de immatriculatieattesten te verlenen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure. Dit gegeven is pertinent onjuist nu de asielprocedure reeds in het verleden is afgesloten. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing geen pertinente individuele beoordeling vormt, maar enkel en alleen een standaarddocument en beoordeling is die geenszins tegemoet komt aan de vereisten van de materiële motiveringsverplichting die is opgelegd in de Vreemdelingenwet en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur moet worden aanvaard.

In zoverre kan worden volstaan met de verwijzing naar hetgeen in de administratieve documenten staat, met name het advies van de arts-adviseur van 26 juni 2013 dat aan de verzoekers is meegegeven onder gesloten omslag, moet worden aangegeven dat ook dit document niet op een zorgvuldige wijze tot een pertinente afdoende motivering kan worden teruggebracht. De bestreden beslissing verwijst in het medisch verslag enkel en alleen naar een beknopt overzicht van de voorgelegde stukken waarop enkel de data van de overgemaakte verslagen worden meegedeeld. Bij de analyse van het medisch dossier wordt enkel en alleen aangegeven: (...). Uit de bestreden beslissing blijkt dus dat de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van het advies de aanvraag 9ter afwijst omdat er een met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mogelijkheid tot terugkeer bestaat zonder reëel risico op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, zelfs onbehandeld. Er wordt zelfs niet nagekeken of er een adequate behandeling is tegen de ziekte die wordt erkend in het land van herkomst, maar er wordt aangegeven dat er geen risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling voor het leven of de fysieke integriteit indien er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft op basis van het medisch attest dus niet onderzocht of er in casu een medische behandeling is in het land van herkomst en gaat er gewoonweg van uit dat er geen risico is op basis van de medische documenten. Er wordt gezegd dat het niet bestaan van een recente hospitalisatie of acute opstoot of verwikkeling voldoende is om aan te geven dat er op dit moment geen reëel risico is die als levensbedreigend moet worden aanzien.

Dit wordt evenwel door het ERM niet als absolute voorwaarde aangegeven zodat de DVZ-arts een verkeerde deductie doet van de rechtspraak. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft dit reeds bevestigd in arrest met nummer 92.397 en arrest nummer 92.661 waarin wordt vastgesteld dat de beoordeling zoals in casu ook gebeurd is, te beperkend is en derhalve niet pertinent en correct is gemotiveerd, minstens niet zorgvuldig is genomen en een schending uitmaakt van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat de Dienst Vreemdelingenzaken hierin gewoonweg de standaardformulering overneemt van de behandelende arts-adviseur (RVV nummer 93.870 van 18

december 2012) en gewoonweg een aantal standaardbepalingen inlast die geenszins een adequate en specifieke beoordeling maken van dit dossier. Er wordt enkel en alleen aangegeven dat op dit moment aerosol wordt voorgeschreven en dat er verder geen hospitalisaties meer gebeurd zijn. Er wordt wel duidelijk aangegeven dat er een tweemaandelijks controle is bij de pneumoloog voor een auscultatie. In de conclusie wordt daarenboven aangegeven dat het medisch dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals bedoeld in artikel 3, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Daarna wordt een evenzeer gebruikelijke standaardformulering ingepast waarin gezegd wordt dat uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst waar betrokkene verbleef. Deze standaardmotivering kan niet voldoende zijn om in casu te besluiten tot een deugdelijke, afdoende en pertinent gemotiveerde beslissing.

Zoals ook in het arrest met nummer 83.956 van 29 juni 2012 van uw Raad aangegeven, beschermt artikel 9ter niet alleen tegen de directe levensbedreigende ziektes maar ook tegen een reëel risico wanneer er geen adequate behandeling is in het land waar de aanvrager naartoe zal moeten terugkeren. In casu moet worden vastgesteld dat deze controle niet eens is gebeurd. Er wordt aangegeven dat dit niet pertinent en niet relevant is. Met dergelijke algemene gegevens en met een dergelijk algemeen besluit kan geen pertinente zorgvuldige beslissing genomen worden in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoekers betogen dat de bestreden beslissing/het advies van de ambtenaar-geneesheer getuigt van een stijf formule. De asielprocedure is reeds afgesloten in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd. Er werd niet nagegaan of de behandeling mogelijk is in het land van herkomst. Verder beschermt artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet enkel tegen levensbedreigende ziektes. Hun zoontje gaat om de twee maanden op controle bij een pneumoloog.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de asielprocedure van verzoekers werd afgesloten bij de Raad met de arresten nr. 48.208 en 48.209 van 17 september 2010. De bestreden beslissing getuigt dus inderdaad van een materiële misslag door te motiveren dat de asielprocedure van verzoekers nog hangende is. Verzoekers hebben echter geen belang bij deze kritiek, nu de in de bestreden beslissing gegeven instructie om het attest van immatriculatie te verlengen tot nadere berichtgeving, hen alleen maar tot voordeel strekt.

2.4. Er dient opgemerkt te worden dat het niet aan de Raad toekomt om zich in de plaats van de behandelende ambtenaar-geneesheer te stellen en de medische toestand opnieuw te gaan beoordelen. Het enkele feit dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

In de mate verzoeker betoogt dat het medisch onderzoek ten onrechte werd beperkt tot een toetsing aan de hoge drempel van artikel 3 van het EVRM en daarbij in strijd met artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel werd nagegaan of er sprake is van een directe bedreiging voor het leven van de betrokkene, kan het volgende worden opgemerkt. De bestreden beslissing is genomen op basis van het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 24 juni 2013 dat samen met de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis werd gebracht. Het wordt geacht deel uit te maken van de bestreden beslissing. In zijn advies stelde de ambtenaar-geneesheer wat volgt:

"Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde repetitieve medische attesten blijkt dit achtjarig jongetje lijdt aan een luchtweg allergie waarvoor aerosol werden voorgeschreven. Behalve een korte opname in het ziekenhuis in november 2009 waren er geen hospitalisaties noch acute opstoten meer, en de betrokkene gaat om de 2 maanden bij de pneumoloog voor een auscultatie.

Op het huidige ogenblik zijn de vermelde aandoeningen of klachten niet levensbedreigend en vormen ze geen onmiddellijk risico voor het leven. Verder waren er geen hospitalisaties noch acute opstoten noch verwikkelingen. Op basis van de voorgelegde documenten kunnen we met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid stellen, dat deze persoon zonder de minste twijfel terug zou kunnen keren naar het land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, zelfs onbehandeld.

Er bestaat in dit concreet dossier geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling noch voor het leven of fysieke integriteit indien er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst.

III. Conclusie

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 21 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

Uit de vaststelling dat uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde repetitieve medische attesten blijkt dat dit achtjarig jongetje lijdt aan een luchtweg allergie waarvoor aerosol werden voorgeschreven en dat behalve een korte opname in het ziekenhuis in november 2009, er geen hospitalisaties noch acute opstoten meer waren, en dat verzoeker om de 2 maanden bij de pneumoloog gaat voor een auscultatie, volgt evenwel dat daarmee ook impliciet werd nagegaan dat het in casu geen ziekte betrof die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Het gegeven dat de - juridisch betwistbare - overwegingen met betrekking tot het gebrek aan een directe bedreiging voor het leven of de fysieke integriteit en artikel 3 van het EVRM die de ambtenaar-geneesheer in zijn advies toevoegt zijn bijgevolg volstrekt overbodig, doch doen geen afbreuk aan de vaststelling dat geen behandeling actueel nodig is, zodat niet verder moest worden nagegaan of er een behandeling beschikbaar of toegankelijk is in het land van herkomst. Het betoog van verzoeker dat niet is nagegaan of de behandeling in het land van herkomst beschikbaar of toegankelijk is, kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aldus ligt geen schending voor van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Voorts blijkt uit het geïndividualiseerde onderzoek van de ambtenaar-geneesheer dat het geen "loutere standaardmotivering" betreft.

Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient gesteld dat artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218). De Raad wijst erop dat uit de bestreden beslissing voldoende blijkt dat de medische problematiek van verzoeker grondig werd onderzocht en dat niet diende te worden nagegaan of er adequate behandelingen voorhanden zijn in zijn land van herkomst.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 700 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC